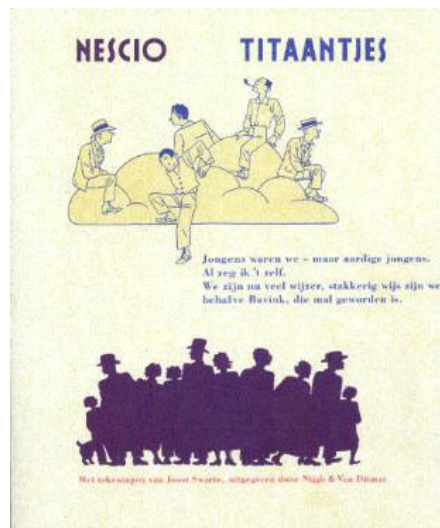

Titaantjes

Nescio , Joost Swarte (illustrator)

Download now

Read Online ➞

Titaantjes

Nescio , Joost Swarte (illustrator)

Titaantjes Nescio , Joost Swarte (illustrator)

Novelle over een groepje hooggestemde maar weinig daadkrachtige jongemannen.

Titaantjes Details

Date : Published 2002 by Nijgh & Van Ditmar (first published 1915)

ISBN : 9789038855127

Author : Nescio , Joost Swarte (illustrator)

Format : Paperback 45 pages

Genre : Fiction, Short Stories, European Literature, Dutch Literature, Classics

 [Download Titaantjes ...pdf](#)

 [Read Online Titaantjes ...pdf](#)

Download and Read Free Online Titaantjes Nescio , Joost Swarte (illustrator)

From Reader Review Titaantjes for online ebook

De Ongeletterde says

Nescio is erin geslaagd om in een erg modern aandoende taal een beeld te schetsen van de onmogelijkheid tot grootse daden van een vijftal jonge mannen. Ze dromen van een toekomst die voor hen niet weggelegd blijkt en botsen tegen de muren van de realiteit. Alles wordt verteld op een haast gezellige wijze en er hoeft niet veel te gebeuren in het verhaal om de pointe duidelijk te maken.

Quentin Zero says

had some really beautiful sentences in it <3

Gijs Grob says

De weemoedige herinneringen van 'koekebakker', de verteller aan zijn dromende en hemelbestormende vriendenclub zoals die was toen ze 19/20 waren en hoe hij deze dromen zes jaar later in allen voorgoed in duigen heeft zien vallen.

Het eenvoudige, doeltreffende proza is doordrenkt van een nostalgie en een spijt dat het leven veel minder spannend is dan het zou kunnen zijn. De 'helaasheid der dingen' ware een goeie omschrijving voor het gevoel in dit boek geweest. In al zijn beknoptheid is dit wonderschone boekje een van de onbetwiste meesterwerken van de Nederlandse literatuur.

Annemik says

Zo blij dat ik eindelijk klaar ben met Nescio, maar om heel eerlijk te zijn was dit de minst slechte novella. Nou ja, ze waren niet per se slecht, maar ze waren gewoon echt ontzettend saai. De personages waren niet boeiend, de schrijfstijl was raar en ik kon er maar niet aan wennen. Voorlopig blijf ik ver weg van Nescio.

Annet says

Afternote: Just found a translation in English of several novellas of the wonderful Dutch writer Nescio!:
<https://www.goodreads.com/book/show/1...>

Beautifully written novella, famous piece of Dutch literature, written around 1915 I think, about a couple of young guys who have great ambitions and philosophies, about to change the world, write and paint great works of art, but 'nothing really comes of it'.

Beautiful still Dutch language, subdued humor, mildly sad, poetic descriptions of the landscape and the sea...
A tiny gem.

One of my goals is to read some Dutch literature, which I neglected for a long time.

I listened to it in my car to and fro work, morning and evening. With the calm and wonderful voice of Job

Cohen, former mayor of Amsterdam. Beautiful. I will move on to read Nescio's other masterpiece, 'De Uitvreter', soon. Enjoyed my renewed encounter with Dutch literature (oh how different it was when I was 17 of age and 'forced' to read Dutch literature for school....)

Jongens waren we - maar aardige jongens. Al zeg ik 't zelf. We zijn nu veel wijzer, stakkerig wijs zijn we, behalve Bavink, die mal geworden is. Wat hebben we al niet willen opknappen. We zouden hun wel eens laten zien hoe 't moest. We, dat waren wij, met z'n vijven. Alle andere mensen waren 'ze'. 'Ze', die niets snapten en niets zagen. 'Wat?' zei Bavink, 'God? je praat over God? Hun warme eten is hun God.' Op enkele 'goeie kerels' na werd iedereen door ons veracht. Heel stilletjes zeg ik daar nu bij: 'En niet ten onrechte', maar dat mag niemand hooren. Ik ben nu geen held meer. Je weet niet hoe je de mensen nog eens nodig kunt hebben. En Hoyer vindt ook dat je geen aanstoot moet geven. Van Bekker zie of hoor je niks meer. En Kees Ploeger praat van die rare kerels die 'm op den slechten weg brachten. Maar toen waren we in de dagen onzer dwaasheid, de uitverkorenen Gods, ja God zelf. Verstandig zijn we nu, alweer behalve Bavink, en we kijken mekaar aan en glimlachen en ik zeg tegen Hoyer: 'we zijn er niet op vooruit gegaan.' Maar Hoyer is al te ver heen, hij begint bij de bonzen van de S.D.A.P. te hooren, en maakt een gebaar van twijfel met z'n handen en z'n schouders.

Margreeth Wallast says

Een wat slepend verhaal.

H Van says

Did not read the version with illustrations from Joost Swarte (he is a great artist). But Nescio does not need illustrations. He rights simply, beautifully and his writing evokes images of the people and their surroundings as if you are there with them. It is beautiful, funny and a little sad. A gem! Btw, I read the book in Dutch.

Joselito Honestly and Brilliantly says

This time, there are four of them. Young men, never clear about what they were going to do, but sure they were going to do SOMETHING. It seems to me now that there is a constant refrain in Nescio's works: an unending amazement that we are mortals and that the world shall outlast us for a long, long time. The same thought I have, whenever I pass by a Starbucks outlet, remembering a friend, seeing the old table we once played chess in when he was still alive.

Piet Van says

A must read for every Dutchman. The word uitvreter was coined by Nescio, I gather.

Bart Van den Bosch says

Absoluut meesterwerk. Prachtig Nederlands zowel qua ritme als beschrijving. Het is zeer jammer dat de brave man niet meer geschreven heeft. Anderzijds heeft hij m.i. alles gezegd wat hij wou zeggen. Nescio's doel is eigenlijk een filosofisch tractaat (nauwelijks) verborgen in een verhaal. Het is een liefdevolle maar haarscherpe analyse van la condition humaine. Je moet wel 40+ zijn om het te appreciëren denk ik.

(Er komen enkele passages in voor die sterk een buddhistische kijk op het leven verraden zonder dat dit ook maar aangegeven wordt. Ik heb geen idee of Nescio ooit met het buddhisme in aanraking kwam.)

Eva says

'Gods troon is nog ongeschikt. Zijn wereld gaat haar gang maar. Af en toe glimlacht God even om de gewichtige heeren, die denken dat ze heel wat beteekenen. Nieuwe Titaantjes zijn al weer bezig kleine rotsblokken op te stapelen om 'm van z'n verhevenheid te storten en dan de wereld eens naar hun zin in te richten. Hij lacht maar en denkt; 'Goed zoo jongens, zoo mal als je bent, ben je me toch liever dan die mooie wijze heeren. 't Spijt me dat je je nek moet breken en dat ik die heeren moet laten gedijen , maar ik ben ook God maar'. En zo gaat alles z'n gangetje en wee hem die vraagt : Waarom?'

Bijna iedereen kent de eerste zin van Titaantjes van Nescio en niet deze laatste regels. En dat terwijl die ook zo mooi zijn. Een verhaal over de dromen van de jeugd en de ontgoocheling van het ouder worden. Mooi.

Leo says

On the surface a 2 or maybe 3 star book, but when 'analyzed' it's definitely 4 stars :-)
